

[Birthe Nielsen]

det laver man en masse af sengepladserne om til venteaftdelinger.

Hvis vi ser på Diakonissestiftelsen, ser vi, at det er nogenlunde samme forhold, hvor man også udtlynder på forskellige afdelinger, hvilket får indflydelse på selve uddannelsen af sygeplejersker. Det betyder, at man ødelægger et godt miljø, og det er noget, der er brug for, bl. a. fordi befolkningen er meget glad for de to hospitaler, og de er rimelige i drift. I det øjeblik, man nedlægger sengepladser, især på Sankt Lukas Stiftelsen med 138 sengepladser, vil driften blive meget dyrere.

Jeg synes stadig væk, at det er et problem, at Københavns kommune ikke har løst sine problemer med de ældre i kommunen. Den udvikling, der er ved at ske i Københavns kommune, har betydet, at man nedlagde et godt og velfungerende hospital, der hed Sankt Joseph, og nu er man på vej til at ødelægge to andre hospitaler, som også kan gå hen og blive plejehjem, fordi Københavns kommune ikke i tide har været opmærksom på, at der er et problem, der hedder mange ældre i København, og at man må bygge de plejehjem og de beskyttede boliger, der er behov for.

I Københavns borgerrepræsentation var der den 26. marts 1981 en stor diskussion om sygehusplanlægningen, og der blev fra flere partiers side givet udtryk for, at man var meget utilfreds med den plan, Københavns kommune havde fundet frem til. Det politiske flertal i Københavns borgerrepræsentation består af DKP og socialdemokratiet, men alle de øvrige partier var uenige i den plan, der blev lagt frem for Københavns borgerrepræsentation. Det hænger sammen med, at samtlige partier, bortset fra kommunisterne, der er gået i forlig med socialdemokraterne på Københavns rådhus, var enige om at bevare de to hospitaler. Der kom mindretalsforslag fra forskellige partier om, at man skulle gøre noget ved plejehjemsbyggeriet, og at man skulle fortsætte de to hospitalers funktioner, som de ser ud i dag, nøjagtig som det beslutningsforslag, vi har til behandling her i dag, går ud på.

Når indenrigsministeren siger, at det er lagt ud til kommunerne at vurdere, hvordan hospitalssektoren skal se ud, er det da rigtigt, at man lægger selve planlægningen ud, og at man selvfølgelig vil decentralisere tingene så

meget som muligt, men det er dog indenrigsministeren, der i sidste instans skal godkende det økonomiske grundlag, og om hospitalsplanen er rimelig. Jeg ved, at indenrigsministeren tidligere har sagt, at hvis planen ikke svarer til den grovskitse, som blev godkendt i 1979, så ville indenrigsministeren se på tingene.

Jeg mener ikke, at det har været svært i andre sammenhænge at tage en snak med de kommunale repræsentanter, når der har været ting, der skulle klares. Jeg vil i den forbindelse spørge indenrigsministeren, hvad der er sket. Har indenrigsministeren overhovedet haft nogen samtaler med de 4 borgmestre, der drejer sig om, siden vi havde beslutningsforslaget åbne første gang i november sidste år? Det, der åbenbart stadig væk er problemet, er, at selv om vi har vedtaget en beslutning herinde, har man ikke fra de respektive kommuners side taget højde for, hvad man mente herinde. Derfor er mit spørgsmål til indenrigsministeren, om han har tænkt sig at gøre noget overhovedet. Har indenrigsministeren overhovedet haft kontakt med de 4 borgmestre, der er involveret i hovedstadsområdet sygehusplaner? Agter ministeren at gøre noget for at forhindre, at nogle af disse ting sker i modstrid med den grovskitse om de to hospitalers fremtid, der blev godkendt i 1979?

Nu blev det nævnt af hr. Hagen Hagensen, at det havde noget med rigshospitalet at gøre. Jeg mener, at det er noget helt andet, der har været problemet i hovedstadsområdet. Det er tidligere tiders synder med byggeriet af Herlev hospital og byggeriet af Hvidovre hospital. Én ting kunne man da i hvert fald undgå i den forbindelse, og det er at bygge Køge hospital, for det er der ikke brug for nu. Hvorfor ikke bevare de hospitaler, vi har? De er mindre ressourcekrævende. Jeg kan fortælle, at i Roskilde amtsråd var der kun 2 stemmers flertal for, at Køge hospital skulle bygges, og at det foreløbig er udsat til næste samling. Man har vedtaget ikke at gå i gang med Køge sygehus, fordi man finder, at der ressourcemæssigt ikke er behov for det nu, hvor man i hovedstadsregionen har god kapacitet inden for hospitalsvæsenet. Hvad enten vi snakker Herlev hospital, Hvidovre hospital, Sankt Lukas Stiftelsen, Diakonissestiftelsen eller hele Københavnsområdet eller hele Københavns amt, er der mulighed for